

SİRKÜLER (2019'82)

Konu: 7194 Sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun.

7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 Sayılı kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun metni, Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Bu kanunla vergi kanununda yapılan düzenlemeler özet olarak aşağıda yer verilmiştir.

- Dijital Hizmet Vergisi :

Kanunun 1 ila 7'nci maddelerinde Dijital hizmet vergisine yer almakta olup,

Türkiye'de sunulan aşağıdaki hizmetlerden elde edilen hasılatlar dijital hizmet vergisine tabidirler.

1-Dijital ortamda sunulan her türlü reklam hizmetleri, (reklam kontrol ve performans ölçüm hizmetleri, kullanıcılarla ilgili veri iletimi ve yönetimi hizmetleri ile reklamın sunulmasına ilişkin teknik hizmetler dahil)

2-Sesli görsel veya dijital her hangi bir içeriğin (bilgisayar programları, uygulamalar, müzik, video, oyun içi uygulamalar ve benzerleri dahil) dijital ortamda satışı ile bu içeriklerin dijital ortamda düzenlenmesine, izlenmesine, oynanmasına ve elektronik cihazlara kaydedilmesine veya bu cihazlarda kullanılmasına yönelik dijital ortamda sunulan hizmetler,

3-Kullanıcıların birbirleriyle etkileşime geçebilecekleri dijital ortamların sağlanması ve işletilmesi hizmetleri (kullanıcılar arasında bir mal veya hizmetin satılmasına veya satılmasının kolaylaştırılmasına yönelik hizmetler dahil),

4-Birinci fıkrada sayılan hizmetlere yönelik dijital ortamda dijital hizmet sağlayıcıları tarafından verilen aracılık hizmetlerinden elde edilen hasılat da dijital hizmet vergisine tabidir.

Bu maddelerde sayılan hizmetlerden elde edilen hasılat **%7,5 oranında Dijital Hizmet vergisi (DHV)** uygulanacaktır.

DHV mükellefi, dijital hizmet sağlayıcıları olup, bu hizmeti verenlerin, Gelir Vergisi Kanunu ile Kurumlar Vergisi Kanunu bakımında tam veya dar mükellef olmaları veya dar mükellefiyet durumunda söz konusu faaliyetleri Türkiye'de bulunan işyeri veya daimi temsilcileri vasıtasıyla gerçekleştirip gerçekleştirilmemesinin DHV mükellefi olmaları açısından her hangi bir etkisi olmayacaktır.

İlgili hesap döneminden önceki hesap döneminde, kanunun 1'nci maddesinde sayılan hizmetlere ilişkin Türkiye'de elde edilen hasılat tutarı 20 milyon TL'sından veya dünya genelinde elde edilen hasılatın 750 milyon Avrodan veya muadili yabancı para karşılığı Türk Lirasından az olanlar dijital hizmet vergisinden muaftırlar. Mükellefin, finansal muhasebe açısından konsolide bir grubun üyesi olması halinde bu haddin uygulanmasında grubun verginin konusuna giren hizmetlere ilişkin elde ettiği toplam hasılat dikkate alınarak muafiyet tespit edilmesi gerekmektedir.

Buna göre, DHV mükellefiyeti kapsamına, hem 750 milyon Avro hem de 20 milyon Türk Lirası kıstasının ikisini birden karşılayanlar girecektir.

Arka arkaya iki hesap dönemi boyunca 20 milyon TL veya dünya genelinde elde edilen hasılatı 750 milyon Avro hadlerinin altında kalanların vergi muafiyeti izleyen hesap döneminden itibaren tekrar başlayacaktır. Cumhurbaşkanı bu hadleri verginin konusuna giren hizmet türlerine göre ayrı ayrı veya birlikte sifıra kadar indirmeye veya üç katına kadar artırmaya yetkilidir.

Dijital Hizmet Vergisiyle, ilgili Muafiyet ve İstisna edilmiş işlemler bu kanunun 4'ncü maddesinde açıklanmıştır.

Dijital hizmet vergisinin matrahı, ilgili vergilendirme döneminde verginin konusunu teşkil eden hizmetler nedeniyle elde edilen hasılat'tır. Hasılatın döviz ile hesaplanması halinde, döviz hasılatın elde edildiği tarihteki TCMB'nın belirlediği döviz alış kuru üzerinde Türk parasına çevrilerek matrah bulunacaktır.

Cumhurbaşkanı, %7,5 oranındaki dijital hizmet vergi oranını, hizmet türleri itibariyle ayrı ayrı veya birlikte %1'e kadar indirmeye, iki katına kadar çıkarmaya yetkilidir.

Dijital hizmet vergisi, matraha %7,5 oranının uygulanması ile hesaplanır. Bu şekilde hesaplanan vergiden herhangi bir indirim uygulanmaz.

Vergilendirme dönemi, dijital hizmet vergisinin vergilendirme dönemi, takvim yılının birer aylık dönemleridir. Hazine ve Maliye Bakanlığı hizmet türlerine göre aylık vergilendirme dönemi yerine üçer aylık vergilendirme dönemi tespit etmeye yetkili kılınmıştır. Dijital hizmet vergisi mükellefin beyanı üzerinde tarh olunur. Mükellefler dijital hizmet vergisi beyannamelerini, ilgili döneme (aya) ait vergilendirme dönemini takip eden ayın sonuna kadar ilgili vergi dairesine vermekle yükümlüdürler.

Dijital hizmet vergisi beyannamesi, mükellefin katma değer vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine, bulunmayanlar bakımından Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenecek vergi dairesine beyannamelerini vermeleri gerekmektedir.

Dijital vergisi mükelleflerince ödenen dijital hizmet vergisi, bu mükellefler tarafından gelir ve kurumlar vergisine esas kazancın tespitinde gider olarak indirilebilir.

Dijital hizmet vergisi kapsamına giren beyanname ve ödeme yükümlülüğü bulunan mükelleflerin bu yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde, kanun kapsamındaki dijital hizmet sağlayıcılarına veya Türkiye'deki yetkili temsilcisine bu yükümlülüklerin yerine getirilmesi için DHV tarhına yetkili vergi dairesi tarafından internet sayfalarındaki iletişim araçları, alan adı, IP adresi ve benzeri kaynaklarla elde edilen bilgiler kullanılarak Vergi Usul Kanunundaki tebligat yöntemleri elektronik posta veya diğer tüm iletişim araçlarıyla ile ihtarda bulunabilir ve bu durum Gelir İdaresi Başkanlığının sitesinde ilan edilir. İlandan itibaren 30 gün içinde bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde, hizmet sağlayıcılarının sunmuş oldukları hizmetlere erişimin engelleneceği ve bu yükümlülüklerin yerine getirilmesi halinde hizmetlere erişimin sağlanabileceği yönünde düzenleme yapılmıştır.

(Bu kanunun; 1 ila 7'nci maddeleri, kanunun yayımı tarihini izleyen üçüncü ay başında yürürlüğe gireceklerdir.)

Gider Vergileri Kanunu :

6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun Nispet başlıklı 33'ncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “**kambiyo muameleleri**” nde Banka ve Sigorta muamele vergisi oranı, “binde biridir” ibaresi “**binde iki**”**sidir**, Cumhurbaşkanı, kambiyo muamelelerindeki vergi oranını on katına, diğer vergiye tabi muamelelerde ise kanuni seviyesine kadar artırmaya yetkilidir şeklinde değiştirilmiştir.

(Bu kanunun; 8'nci maddesi, kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

-6802 sayılı Gider Vergisi Kanununun ikinci kısmına **Konaklama Vergisi** şeklinde mülga 34'ncü madde başlığıyla beraber yeniden düzenlenmiştir.

“Konaklama Vergisi

Madde 34-Otel, motel, tatil köyü, pansiyon, apart otel, misafirhane, kamping, dağ evi, yayla evi gibi konaklama tesislerinde verilen geceleme hizmeti ile bu hizmetlerle birlikte satılmak suretiyle konaklama tesisi bünyesinde sunulan diğer tüm hizmetler (yeme, içme, aktivite, eğlence hizmetleri ve havuz, spor, termal ve benzeri alanların kullanımı gibi) konaklama vergisine tabidir. Geceleme hizmetinin, sağlıklı yaşam tesisleri, eğlence merkezleri gibi tesislerin bünyesinde sunulması vergilendirmeye etki etmeyecektir. Konaklama hizmetleri vergisinin mükellefi bu hizmetleri sunanlardır.

Konaklama hizmet bedeli üzerinden, 31.12.2020 tarihine kadar %1, tarihten bu oran %2 oranında hesaplanacaktır.

Konaklama vergisinin oranı %2'dir. Cumhurbaşkanı bu oranı bir katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye, bu sınırlar içinde farklı oranlar tespit etmeye yetkilidir.

Konaklama vergisinin matrahı, verginin konusuna giren hizmetler karşılığında katma değer vergisi hariç, her ne süratle olursa olsun alınan veya bu hizmetler için borçlanılan para, mal veya diğer suretlerde sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaati hizmet ve değerler toplamıdır.

Konaklama vergisi, konaklama tesislerince düzenlenen fatura ve benzeri belgelerde ayrıca gösterilir. Bu vergiden herhangi bir ad altında indirim yapılamaz. Bu vergi katma değer vergisi matrahına dahil edilemez.

Aşağıda sayılan hizmetler konaklama vergisinden istisnadır.

a)Öğrenci yurtları, pansiyonları ve kamplarında öğrencilere verilen hizmetler,

b)Karşılıklı olmak kaydıyla yabancı devletlerin Türkiye'deki diplomatik temsilcilikleri; konsoloslukları ve bunların diplomatik haklara sahip mensupları ile uluslar arası anlaşmalar gereğince vergi muafiyeti tanınan uluslar arası kuruluşlar ve mensuplarına verilen hizmetler,

Konaklama vergisinden vergilendirme dönemi, faaliyet gösterilen takvim yılının birer aylık dönemleridir. Her bir vergilendirme dönemine ait konaklama vergisi, vergilendirme dönemini takip eden ayın 26'ncı günü akşamına kadar KDV yönünden bağlı olunan vergi dairesine (KDV mükellefiyeti bulunmayanlarca tesisin bulunduğu yer vergi dairesine) beyan edilir ve aynı süre içinde ödenecektir.

(Bu kanunun; 9'ncü maddesiyle ihdas edilen Konaklama Vergisi, 01.04.2020 tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

Gelir Vergisi Kanunu :

Gelir Vergisi Kanununun Serbest meslek kazançlarında istisna başlıklı 18'nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde kapsamındaki kazançları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşanlar bu istisnadan yararlanamazlar. Bu durumda olanların, 94'ncü maddenin birinci fıkrası kapsamında tevkifat yapma yükümlülüğü yoktur.”

Bu düzenlemeye göre, bu kanunun 17'nci maddesinde yazılı tarifenin dördüncü gelir dilimi olan 500.000,00 TL'yi aşan gelirlerin yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan etme yükümlülükleri getirilmiştir.

(Bu kanunun; 10'ncü maddesi, 01.01.2020 tarihinden itibaren elde edilecek gelirlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

Gelir vergisi kanunun ücretler istisna başlıklı 23'ncü maddesinin birinci fıkrasının 10 numaralı bendinde yer alan taşıma giderlerinde sonra gelmek üzere aşağıdaki parantez içi hüküm eklenmiştir.

“(İşverenlerce taşıma hizmeti verilmeyen durumlarda, çalışılan günlere ait bir günlük ulaşım bedelinin 10,00 Türk lirasını aşmaması ve buna ilişkin ödemenin toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçlarının temini şeklinde yapılması şarttır. Ödemenin bu tutarı aşması hâlinde aşan kısım ile hizmet erbabına ulaşım bedeli olarak nakden yapılan ödemeler ve bu amaçla sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilir. Bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.)”

(Bu kanunun; 11'nci maddesi, kanunun yayımı tarihini izleyen aybaşından (01.01.2020) itibaren yürürlüğe girmektedir.)

Gelir vergisi kanunun İndirilecek giderler başlıklı 40'ncü maddesinin 1 fıkrasının, (1), (5)ve (7) numaralı bentleri sırasıyla aşağıdaki parantez içi hükümler eklenmiştir.

“(Faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kullandıkları hariç olmak üzere, kiralama yoluyla edinilen binek otomobillerinin her birine ilişkin aylık kira bedelinin **5.500 Türk lirasına** kadarlık kısmı ile binek otomobillerinin iktisabına ilişkin özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi toplamının en fazla **115.000 Türk lirasına** kadarlık kısmı gider olarak dikkate alınabilir.) ”

“(Şu kadar ki faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kullandıkları hariç olmak üzere, binek otomobillere ilişkin giderlerin en fazla **%70'i indirilebilir.**)”

“(Faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kullandıkları hariç olmak üzere, özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi hariç ilk iktisap bedeli **135.000 Türk lirasını**, söz konusu vergilerin maliyet bedeline eklendiği veya binek otomobilin ikinci el olarak iktisap edildiği hâllerde, amortismanına tabi tutarı **250.000 Türk lirasını** aşan binek otomobillerinin her birine ilişkin ayrılan amortismanın en fazla bu tutarlara isabet eden kısmı gider yazılabilir. Bu hükmün uygulanmasında binek otomobilin iktisap edildiği tarihte yürürlükte olan tutar dikkate alınır.)”

Bu kanunun 14'ncü maddesiyle yapılan değişikliğe göre; yukarıda açıklanan hususlar, Gelir Vergisi Kanununun Serbest Meslek Kazançlarında İndirilecek Giderler başlıklı 68 inci maddesinde aynen uygulanacaktır.

Bu maddelerde yer alan maktu tutarların, 2020 yılı için yeniden değerlendirilme oranında artırılmayacağına ilişkin düzenleme bu kanunun 22'nci maddesinde yapılmıştır.

(Bu kanunun; 13 ve 14'üncü maddeleri, 01.01.2020 tarihinden itibaren başlayacak vergilendirme dönemi gelir ve kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

Gelir vergisi tarifesi aşağıdaki gibi değiştirilmiştir.

Bu kanunun 17 maddesiyle, Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan Gelir vergisinin tabii gelirlere uygulanacak tarifeler ile uygulama tarihleri aşağıdadır.

18.000 TL'ye kadar %15
40.000 TL'nin 18.000 TL'si için 2.700 TL, fazlası %20
98.000 TL'nin 40.000 TL'si için 7.100 TL, fazlası %27
500.000 TL'nin 98.000 TL'si için 22.760 TL fazlası%35
500.000 TL'den fazlasının 500.000 TL'si için 163.460 TL, fazlası için %40 oranında vergilendirilir.

Ücret gelirleri haricinde kalan yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilecek olan, 01.01.2019 ila 31.12.2019 tarihleri arasında elde edilen gelirlere yukarıdaki vergi tarifesi uygulanacaktır.

Gelir vergisi tarifesi aşağıdaki gibi değiştirilmiştir. (Ücret gelirlerinin)

18.000 TL'ye kadar %15
40.000 TL'nin 18.000 TL'si için 2.700 TL, fazlası %20
148.000 TL'nin 40.000 TL'si için 7.100 TL), fazlası %27
500.000 TL'nin 148.000 TL'si için 36.260 TL), fazlası %35
500.000 TL'den fazlasının 500.000 TL'si için 159.460 TL, fazlası %40 oranında vergilendirilecektir.

Bu kanunun 22'nci maddesiyle, Gelir Vergisi Kanununa eklenen Geçici Madde 91/1 de yapılan düzenleme ile yukarıdaki ücret tarifesi, 01.01.2020 tarihinden sonra elde edilecek ücret gelirlerine uygulanacaktır.

-Gelir Vergisi Kanununun Mükerrer 121'nci maddesinin ikinci fıkrasının (1) ve (3) numaralı bentleri ile beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. İndirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yıla ait vergi beyannamelerinin kanuni süresinde verilmiş (Kanuni süresinde verilen bir beyannameye ilişkin olarak kanuni süresinden sonra düzeltme amacıyla veya pişmanlıkla verilen beyannameler bu şartın ihlali sayılmaz.) olması,”

“3. İndirimin hesaplanacağı beyannamenin verildiği tarih itibarıyla, (1) numaralı bent kapsamındaki vergi beyannameleri üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması (Ödemenin, ilgili mevzuatı gereği istenilen bilgi ve belgelerin tam ve eksiksiz olarak ibraz edilmiş olması koşuluyla, vergi kanunları gereği doğan iade alacaklarından mahsuben yapılmış olması ve indirimden yararlanıldıktan sonra söz konusu iade alacağı tutarının mahsuben ödemesi talep edilen vergi borcu tutarının altına düşmesi hâlinde, eksik ödenmiş duruma gelen vergilerin mahsuben ödenmek istenilen tutarın %10'unu aşmaması kaydıyla, eksik ödenmiş vergiler dolayısıyla veya vergi kanunları gereğince, tecil edilerek belirlenen şartların gerçekleşmesine bağlı olarak terkin edilecek vergilerin, şartların sağlanamaması hâlinde kanunlarında belirlenen tecil süresinin sonunu takip eden onbeşinci günün bitimine kadar ödenmesi şartıyla, bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.), ayrıca, vergi aslı (vergi cezaları ile fer'i alacaklar dâhil) 1.000 Türk lirasının üzerinde vadesi geçmiş borcunun bulunmaması,”

“Bu maddede geçen vergi beyannameleri ibaresi, yıllık gelir vergisi ve kurumlar vergisi beyannameleri, geçici vergi beyannameleri, muhtasar, muhtasar ve prim hizmet beyannameleri ile Hazine ve Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine verilmesi gereken katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi beyannamelerini; vergi ibaresi, anılan Bakanlığa bağlı vergi dairelerine verilmesi gereken beyannameler üzerine tahakkuk eden vergileri ifade eder.”

(Bu madde ile yargının salt kurumlar vergisi açısından eksik ödeme değerlendirmesini kaldırmak için, vergi idaresine beyan edilerek ödenmesi gereken ticari, zirai ve serbest meslek kazançlarına ilişkin yıllık gelir ve kurumlar vergi beyannamelerine ek olarak, geçici vergi beyannameleri, muhtasar ve prim hizmet beyannameleri ile Hazine ve Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine verilmesi gereken katma değer vergisi, özel tüketim vergisi beyannameleri ile vergi dairelerine verilmesi gereken beyannameler (damga vergisi, konaklama vergisi vb.) üzerinde tahakkuk eden vergilerin ödenmesi gerektiği yönünde düzenleme yapılmıştır.

(Bu kanunun 18’nci maddesi; 01.01.2020 tarihinden itibaren verilmesi gereken yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde uygulanmak üzere yayımı tarihinde (07.12.2019) yürürlüğe girmektedir.)

Vergi Usul Kanunu :

-213 sayılı Vergi Usul Kanununun İzaha Davet Başlıklı 370’nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 370- a) Vergi incelemesine başlanılmadan veya takdir komisyonuna sevk edilmeden önce verginin ziyaa uğradığına delalet eden emareler bulunduğu dair yetkili merciler tarafından yapılmış ön tespitler hakkında tespit tarihine kadar ihbarda bulunulmamış olması kaydıyla mükellefler izaha davet edilebilir. Kendisine izaha davet yazısı tebliğ edilen mükellefler, davet konusu tespitle sınırlı olarak, bu Kanunun 371 inci maddesinde yer alan pişmanlık hükümlerinden yararlanamaz. İzaha davet yazısının tebliğ tarihinden itibaren otuz günlük süre içerisinde izahatda bulunulması durumunda, yapılan izah değerlendirilerek değerlendirme sonucunu içeren yazı mükellefe tebliğ edilir.

1. Mükelleflerce yapılan izah sonucu vergi ziyasına sebebiyet verilmediğinin idarece anlaşılması hâlinde mükellefler söz konusu tespitle ilgili olarak vergi incelemesine tabi tutulmaz veya takdir komisyonuna sevk edilmez.

2. Mükelleflerce yapılan izahın yeterli bulunmaması hâlinde, değerlendirme sonucunu içeren yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren otuz gün içerisinde; hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin verilmesi, eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının tamamlanması veya düzeltilmesi ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamlı aynı sürede ödenmesi şartıyla vergi ziyası cezası, ziyaa uğratılan vergi üzerinden %20 oranında kesilir. Bu durum vergi incelemesi yapılmasına ve gerekirse tarhiyatın ikmaline engel teşkil etmez.

b) (a) fıkrası uyarınca yapılmış ön tespitlerin, verginin bu Kanunun 359 uncu maddesinde yer alan fiillerle ziyaa uğratılmış olabileceğine ilişkin olması hâlinde bu kapsamdaki mükellefler izaha davet edilmez. Şu kadar ki, sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma fiilinin işlenmiş olabileceğine dair yapılan ön tespitlerde, kullanılan sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge tutarı, bir takvim yılında 100 bin Türk lirasını geçmeyen veya bu tutarı geçse bile ilgili yıldaki toplam mal ve hizmet alışlarının %5’ini aşmayan mükelleflere ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilebilir. Mükelleflerce, haklarında yapılan tespite ilişkin yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren otuz gün içerisinde; hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin verilmesi, eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının tamamlanması veya düzeltilmesi ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51’nci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamlı aynı sürede ödenmesi şartıyla vergi ziyası cezası, ziyaa uğratılan vergi üzerinden %20 oranında kesilir. Bu durum vergi incelemesi yapılmasına ve gerekirse tarhiyatın ikmaline engel teşkil etmez.

Bu fıkra kapsamında kendisine ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilen mükellefler, tespitle sınırlı olarak bu Kanunun 371 inci maddesinde yer alan pişmanlık hükümlerinden yararlanamaz. Bu fıkrada yer alan tutar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır.

c) Hazine ve Maliye Bakanlığı bu madde uyarınca ön tespiti ve/veya izaha daveti yapacak ve yapılan izahı değerlendirecek mercii, yapılacak ön tespitin ve/veya izaha davetin şekli ve kapsamını, davet yapılacakları, yapılan izahın değerlendirme süresini, yapılan izahta kullanılacak bilgi ve belgeler ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Bu düzenlemeye göre;

7194 sayılı kanunun 25’nci maddesiyle; Vergi Usul Kanunu’nun “İzaha Davet” başlıklı 370’nci maddesinde değişiklikler yapıldı.

İzaha davet süresi, 15 günden 30 güne çıkarıldı.

Hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin verilmesi, eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının tamamlanması veya düzeltilmesi için öngörülen izahta bulunulan tarihten itibaren 15 günlük süre, değerlendirme sonucunu içeren yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren 30 güne çıkarıldı.

Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma fiilinin işlenmiş olabileceğine dair yapılan ön tespitlerde, kullanılan sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge tutarı, bir takvim yılında 100 bin Türk lirasını geçmeyen veya bu tutarı geçse bile ilgili yıldaki toplam mal ve hizmet alışlarının %5’ini aşmayan mükelleflere ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilebilecektir.

Ayrıca VUK’nın izaha davetle ilgili 370’nci maddesinin (b) fıkrası kapsamında sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma fiilinin işlenmiş olabileceğine dair hakkında ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilen mükelleflerin; süresinde beyanname vermeleri durumunda kesilen %20 oranındaki vergi ziyai cezası, uzlaşma kapsamı dışında tutulmaktadır.

(Bu kanunun; 25’nci maddesi, 01.01.2020 tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

-Vergi Usul Kanununun 376’ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mükellef veya vergi sorumlusu;

1. İkmalen, resen veya idarece tarh edilen vergiyi veya vergi farkını ve vergi ziyayı, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının yarısını ihbarnamelerin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde ilgili vergi dairesine başvurarak vadesinde veya 6183 sayılı Kanunda belirtilen türden teminat göstererek vadenin bitmesinden itibaren üç ay içinde ödeyeceğini bildirirse kesilen cezanın yarısı,

2. Uzlaşmanın vaki olması durumunda, üzerinde uzlaşılan vergiyi veya vergi farkını ve vergi ziyayı cezasının %75’ini, bu Kanunun ek 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan ödeme süreleri içinde öderse üzerinde uzlaşılan cezanın %25’i,

indirilir.”

Bu düzenlemeye göre:

7194 sayılı kanunun 26’ncı maddesiyle yapılan değişikliğe binaen; Vergi Usul Kanununun vergi cezalarında indirimi düzenleyen 376’ncı maddesinde değişiklik yapılarak, vergi ziyai cezalarında ilk defa işlenip işlenmediğine bakılmaksızın indirim oranı %50 olarak belirlenmiştir.

Ayrıca, aynı düzenlemeye göre uzlaşmanın vaki olması halinde ödenecek vergi ziyayı cezası için maddede yer alan şartlar dâhilinde %25 oranında indirimden yararlanılmasına olanak sağlandı.

(Bu kanunun 26'ncı maddesiyle yapılan değişiklik, kanunun yayımı tarihinde (07.12.2019) yürürlüğe girmektedir.)

-Vergi Usul Kanununun mülga 379'ncu maddesi aşığıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Kanun yolundan vazgeçme:

“ Vergi/ceza ihbarnamesine karşı süresinde açılan davalarda, vergi mahkemesince verilen istinaf yolu açık kararlar ile bölge idare mahkemesince verilen temyiz yolu açık kararlarda (Danıştayın bozma kararı üzerine verilen kararlar hariç);

1. Kaldırılan vergi tutarının %60'ı, tasdik edilen vergi tutarının tamamı ile tasdik edilen vergi tutarına ilişkin vergi ziyayı cezasının %75'i,

2. Bağlı olduğu vergi aslı dava konusu yapılmayan veya 359 uncu maddede yazılı fiillere iştirak nedeniyle kesilen vergi ziyayı cezaları ile usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının kaldırılan tutarının %25'i ve tasdik edilen tutarının %75'i,

Mükellef için geçerli olan kanun yoluna başvuru süresi içerisinde, dava konusu vergi ve/veya vergi cezalarının tümü için kanun yolundan vazgeçildiğine ilişkin dilekçenin ilgili vergi dairesine verilmesi şartıyla kanun yolundan vazgeçme dilekçesinin verildiği tarih itibarıyla başkaca bir işleme gerek kalmaksızın tahakkuk eder.

Bu şekilde tahakkuk eden tutarlar tahakkuk tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Bu maddeye göre tahakkuk eden vergi ve/veya vergi cezalarının %80'inin, hesaplanacak gecikme faizi ile birlikte bu sürede tamamen ödenmesi şartıyla, vergi ve ceza tutarından %20 oranında indirim yapılır. Şu kadar ki, tasdik edilerek tahakkuk eden vergi tutarında indirim yapılmaz. İndirim hükmünden yararlanılabilmesi için dava konusu yapılan ve bu maddeye göre tahakkuk eden vergi ve/veya vergi cezaları ile gecikme faizlerinin birlikte bu fıkra kapsamında ödenmesi şarttır.

Kanun yolundan vazgeçme dilekçesi vergi dairesince ilgili yargı merciine gönderilir ve bu dilekçenin vergi dairesine verildiği tarih kanun yolundan vazgeçme tarihi olarak kabul edilir. Kanun yolundan vazgeçilmesi hâlinde idarece de ihtilaf sürdürülmez. Kanun yolundan vazgeçildiği hâlde istinaf veya temyiz yoluna başvurulması durumunda ise bu başvurular incelenmez.

Kanun yolundan vazgeçilen vergi ve vergi ziyayı cezası için bu maddeye göre yapılan tahakkuktan önce ödenen gecikme faizi ve gecikme zammı da dâhil tutarlar, bu madde hükmüne göre ödenecek tutarlara mahsup edilir.

Bu madde uyarınca istinaf ve temyiz yolundan vazgeçilen davaya ilişkin kararlarda hükmedilen yargılama giderleri, avukatlık ücretleri ve fer'ileri karşılıklı olarak talep edilmez ve bu alacaklar için icra takibi yapılamaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

Bu düzenlemeye göre,

7194 sayılı kanunun 27'nci maddesi ile Vergi Usul Kanunu'nun mülga mülga 379'ncu maddesi yeniden düzenlenerek vergi/ceza ihbarnamesine karşı süresinde açılan davalarda, vergi mahkemesince verilen istinaf yolu açık kararlar ile bölge idare mahkemesince verilen temyiz yolu açık kararlarda (Danıştay'ın bozma kararı üzerine verilen kararlar hariç);

1.Kaldırılan vergi tutarının %60'ı tasdik edilen vergi tutarının tamamı ile tasdik edilen vergi tutarına ilişkin vergi ziyai cezasının %75'i,

2.Bağlı olduğu vergi aslı dava konusu yapılmayan veya 359'ncu maddede yazılı fiillere iştirak nedeniyle kesilen vergi ziyai cezaları ile usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının kaldırılan tutarının %25'i ve tasdik edilen tutarının %75'i,mükellef için geçerli olan kanun yoluna başvuru süresi içerisinde, dava konusu vergi ve/veya vergi cezalarının tümü için kanun yolundan vazgeçildiğine ilişkin dilekçenin ilgili vergi dairesine verilmesi şartıyla kanun yolundan vazgeçme dilekçesinin verildiği tarih itibarıyla başkaca bir işleme gerek kalmaksızın tahakkuk edeceği yönünde düzenleme yapıldı.

(Bu kanunun; 27'nci maddesi ile ihdas edilen 379 uncu madde, 01.01.2020 tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

-Vergi Usul Kanununun 112'nci maddesinin üçüncü fıkrasına (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“c) 379'ncu madde kapsamında kanun yolundan vazgeçilmesi durumunda söz konusu maddeye göre hesaplanacak vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, kanun yolundan vazgeçme dilekçesinin vergi dairesine verildiği tarihe kadar;”

Bu düzenlemeye göre;

7194 sayılı kanunun 23'üncü maddesi ile Vergi Usul Kanununun madde 112'de değişiklik yapılarak 379'ncu madde kapsamında kanun yolundan vazgeçilmesi durumunda söz konusu maddeye göre hesaplanacak vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, kanun yolundan vazgeçme dilekçesinin vergi dairesine verildiği tarihe kadar gecikme faizi uygulanacağı yönünde düzenleme yapılmıştır.

(Bu kanunun; 23'ncü maddesi ile 112 inci maddede yapılan değişiklik, 01.01.2020 tarihinde yürürlüğe girmektedir.)

Emlak Vergisi Kanunu :

Bu kanunun 30 ila 37 inci maddelerinde 1319 Sayılı Emlak Vergisi Kanununa Değerli Konut Vergisi başlığıyla (41-42-43-44-45-46-47-48'nci maddeler) eklenmiş olup,

Türkiye sınırları içinde bulunan mesken nitelikli taşınmazların bina vergi değeri veya Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce belirlenen değeri 5 milyon Türk Lirası ve üstünde olanlar değerli konut vergisine tabi olacaktır.

Tapu ve Kadastro genel Müdürlüğünün belirlediği değer değerli konut kapsamında olmaları halinde bu değer tespiti, müdürlüğün internet sitesinde ilan edilecek ve ilgisine ayrıca tebliğ edilecektir. Tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde değer tespiti için Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne itiraz edilmemesi halinde değer kesinleşmiş olacaktır. Değer tespitine yapılan itirazın 15 gün içinde sonuçlandırılması ve sonuçlanan değer ilgisine tebliğ edilir. Belirlenen bu değer, değerli konut vergisi uygulamasında Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce belirlenen değer olarak kabul edilecektir.

Emlak vergi değeri ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce belirlenen değerlerden hangisi büyük ise, büyük olanı, Değerli Konut Vergisinin matrahı olacaktır.

Değerli konut vergisine tabi mesken nitelikli taşınmazların değeri;

5.000.000,00 TL ile 7.500.000,00 TL arasında olanlar (Binde 3),
7.500.001,00 TL ile 10.000.000,00 TL arasında olanlar (Binde 6),
10.000.001,00 TL yi aşanlar (Binde 10)
oranında vergilendirilir.

Değerli konut vergisine tabi olan meskenler, nitelikli taşınmazların maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi yok ise bu konutlara tasarruf edenler tarafından beyan edilerek değerli konut vergisini ödemeleri gerekmektedir.

Değerli konut vergisi beyanı, mesken nitelikli taşınmaza (konuta) ait bina vergi değerini ihtiva eden, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce belirlenen değere ait vesikalarla, mesken nitelikli taşınmazı bulunduğu yerdeki Gelir İdaresine bağlı yetkili, vergi dairesine, mevzuatta belirlenen değeri aşanlar tarafından şubat ayının 20'nci günü akşamına kadar beyanname ile beyan edilecek, tahakkuk eden vergi tutarı iki eşit taksitte ilk taksiti şubat ayının sonuna kadar, ikinci taksiti ağustos ayının sonuna kadar ödenmesi gerekmektedir. Değerli konut vergisi beyanname her yıl Şubat ayının 20 günü akşamına kadar beyan edilerek, tahakkuk eden vergi tutarını iki eşit taksit'te Şubat ve Ağustos aylarının sonuna kadar ödemeleri gerekmektedir.

Bu verginin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, beyanname verme ile vergiyi ödeme sürelerini üç aya kadar uzatmaya, beyannamenin verileceği yetkili vergi dairesini belirlemeye ve verginin beyanname aranmaksızın tahakkuk ettirilmesine ilişkin düzenlemeleri yapmaya, Hazine ve Maliye bakanlığı yetkili kılınmıştır.

(7194 sayılı kanunun 41 ila 48'nci maddeleriyle getirilen değerli konut vergisiyle ilgili maddeleri kanunun yayımı tarihinde (07.12.2019) yürürlüğe girmektedir. Ancak 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa eklenen 44'ncü maddenin dördüncü fıkrası 01.01.2020 tarihinde yürürlüğe girmektedir.

(Resmi Gazete: 07.12.2019 tarihli 30971 sayılı)

Söz konusu kanun metnine aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.

<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2019/12/20191207-1.htm>

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla

TÜRKERLER Bağımsız Denetim
Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş.

